

Божие СЛОВО

ГОДИНА XVII, БРОЙ 07 (184) • 2009 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Идете по целия СВЯТ...

„Поискай от Мене и аз ще ти дам народите за твое наследство, и земните краища за твое притежание.“

(Псалом 2:8)

Да бъдеш посланик на Исуса Христа за нациите е велико призвание.

„Идете прочее, научете всички народи и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Святия Дух, като ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал.“

(Матей 28:19, 20)

„Затова ще те хваля между народите и на името ти ще пея.“

И пак: „Хвалете Господа, всички народи и да Го славословят всички племена.

И пак Исая казва:

„Ще се яви Иесеевият корен (Исус Христос), Който ще се надигне да владее над народите. На Него ще се надяват народите.“

(Римляни 15:9-12)

Служителят Исус Христов между народите има власт и авторитет да освобождава пленници на греха и да ги настанява в царството на светлината чрез вяра в Исус Христос.

Сега е благоприятно време и сега е спасителен ден.

„Защото иде времето, когато ще събере всички народи и езици; и те ще дойдат и ще видят славата Ми!“

(Исая 66:18)

Пътуване до САЩ

Пътуване до Далас и Юта

След последното общение в Дома на Бертузи в Хюстън ние трябваше да отпътуваме за Далас. Казахме довиждане на такива мили хора като рабай Юри и Джудит, Тафли, мистър Пийт, едно семейство от „Хюстън Уоршип център“, Марси, Жан Марк. Те всички се молиха за нас и ни пре-

След кратка почивка ние потеглихме към едно предградие на Далас, където бяхме поканени на общение от семейство на заможен американец, жената на когото е еврейка. Тя беше живяла в детството си в България и искаше да разговаря на български. На това общение присъстваха и техни приятели.

поръчаха на Божията благодат.

В събота сутринта около 10 часа потеглихме с Тафли и неговия пикап. Беше благословено пътуване. Тафли беше приготвил музика, за да ни радва по пътно. Обядвахме в „Интервил“.

В Далас пристигнахме след обяд около 15 часа. Молихме се, докато се движехме по магистрала 30, докато хванахме изход „Далрок“ и оттам спряхме до къщата на Ваньо.

Домакинята беше доста развълнувана, когато споделихме нещо за България. От своя страна тя ни разказа една стара история как нейният баща евреин приел вярата в Исус Христос. Останал сирак на 13 годишна възраст. Според юдейския закон той бил вече на възраст, в която може сам да се грижи за прехраната си. Когато решил да тръгне да си търси работа, майка му дала някой лев да си купи

прод. на стр. 2 ↗

обувки. Той отишъл до магазина и заявил на продавача, че е вече голям и си търси работа. Продавачът го погледнал и го съжалил. Дал му обувките, а заедно с тях му подарил една книга, като му казал: „Нека тази книга да ти помогне да имаш успех.“ Момчето взело обувките и книгата и се сбогувало с продавача. Отворил книгата, а тя била Новият Завет на нашия Господ Исус Христос. Той започнал жадно да чете и първото, което му направило най-силно впечатление, било това, че Исус Христос е евреин. Младежът бил дълбоко трогнат от това. Един ден посетил своя чичо и му показал книгата. „Веднага я хвърли в огъня! - била реакцията на

беше на висок духовен градус. Имаше много хваления и радост. Децата и възрастните бяха заедно. Присъстваха около 5000 души. След службата беше трудно да излезеш на магистралата. Всички там са с коли и това причинява трафик, в който не можеш да напуснеш района цял час. Оттам се отправихме към „Даун Таун“- центъра на Далас. Тафли ни изненада като спря до една кула (небостъргач). Двама мъже ни поеха колата, за да я паркират, а ние с асансьора се качихме на последния етаж, където имаше въртящ се ресторант. Ресторантът е на самообслужване с хубава храна и прекрасна гледка. Виждаш Далас в различни посоки,

докато се храниш, ти можеш да направиш един кръг.

Ние се прибрахме в къщата на Ваньо и след кратка почивка потеглихме за българската църква в Далас. След хвалението бяхме поканени да споделим слово. Тафли разказа кратко насърчително свидетелство, после Ани и аз проповядахме евангелието на Лука - 15 глава. След това се молихме за нуждите. Оказа се, че в резултат на кризата няколко души останали без работа.

На връщане се отбихме до автороботилницата на Ваньо и там имашме молитва със Стив, който работи за Ваньо.

В понеделник изпратихме Тафли да си отпътува за Хюстън. Така се разделихме с един добър съработник, който ни послужи всеотдайно, като жертва време, средства и ни предостави колата си за транспорт.

Вечерта бяхме на духовно общение в дома на Ели и Жоро. Тук бяха още Ваньо и Деси и семейството на Тони и Пени. Имашме вечеря и духовно общение заедно.

Вторник бях на разположение на Ваньо. Ходихме до магазин за строителни материали. Тук благовествах на продавачите. Те слушаха с радост. Една млада жена възкликна: Това е като муви (кино)!

Вечерта бяхме на домашна група в дома на Митко. Преди да отидем в неговата къща, ние се отбихме да видим Иван и Поля. Иван е барабанист и беше си сформирал малък оркестър. Сега те си правеха репетиция.

чичото. Тази книга не се чете у нас.“ Младежът си взел обратно книгата в недоумение защо тези хора я презират толкова.

Майка му реагира по същия начин. Това още повече разпалило ревност за любимата му книга. Докато четял и препрочитал Евангелието, Господ Исус му се открил лично. Така покъсно този млад човек организира църква в Ерусалим и става пастор. След този разказ имашме молитва и ние се прибрахме в дома на Ваньо. В неделя сутринта аз, Ани и Тафли отидохме на църквата на епископ Т. Джейкс. Тя беше като покрит стадион. Посетителите бяха главно африкански американци със семействата си. Имаш чувството, че си в Африка. Т.Д. Джеймс проповядва кратко. Имаше продължителна молитва за болни. Атмосферата в църквата

Ние послушахме групата музиканти и после ги насърчихме да свирят за Бо-

бени братя и сестри, които са били в църква и сега ги няма.

жия слава по време на богослужения в църквата. Те погледнаха безразлично на това. Колко много надарени хора днес си пилеят талантите за онова, което не струва.

Оттам се прехвърлихме на общение в дома на Митко и Калинка. Те вече бяха започнали. Четяха Книгата с притчи и тълкуваха писанията, кой както ги разбира.

Аз се намесих и поясних, че Свещеното писание е писано от свети човещи, водени от Светия Дух и не би трябвало да му се прави произволно тълкуване. Човек, който се наема да го тълкува, също трябва да бъде изпълнен със Светия Дух.

След това имахме молитва за изгу-

В 22 часа, когато решихме да си тръгнем, имахме молитва за дома на Митко и Калинка. Оттам отидохме с Ваньо и Деси до дома на Иван и Поля. Целта на посещението беше да се разпали отново ревност в Иван за служение в църквата в Далас.

Вторник и сряда отделихме повече време за семейството на Ваньо и Деси.

В четвъртък бяхме вече на аерогарата на Далас, за да отлетим за нашата мисионерска работа в Юта.

Летяхме със самолет на авиокомпания Делта. На летището в Салт Лейк

кацнахме около 14.30 ч.

Нямахме посрещач и това малко ни притесни. Аз позвъних на пастор Джийн и той ни каза, че синът му Лука ни чакал отвън. Излязох навън и за разлика от голямата горещина в Далас тук беше хладно и валеше дъжд.

Лука ми извика от една кола и така всичко беше наред.

Още същата вечер ние изкачихме с коли планината и имахме нощна молитва за успешна евангелизация в Юта.

В петък имахме богослужение заедно всички мисионери в църквата. На мен възложиха да помажа с масло всички.

Евангелизациите започнаха отново от „Пионер парк“. Тук ние закусихме и сформирахме екипите. Ходихме двама по двама на различни улици, за да благовестваме и да каним за вечерната евангелизация. Имах за партньор Хорхе - един мексиканец, който нямаше никакъв опит в улично-

то благовестие. Тръгнахме по улица 800 Уест. На втората врата, на която почукахме, се показа един червенокож, който ни каза: „Аз съм натурален американец, което означава индианец.“ Той прие благата вест и ние имахме молитва за покаяние. В това време към нас се присъедини жена с куче. Имахме молитва за нея също. Малко по-късно отнякъде дойде и съпругът на тази жена.

До обяд имахме трима покаяни души. Около 12 часа се върнахме на „Пионер парк“.

En. M. Тотеv (Слегва)

Нова Надежда 2009

Ето че и тазгодишната почивка - конференция вече е минало. Както винаги, изпълнена с много хваление към живия Бог. Нели Колева, Вениамин Несторов и Джими Симон са само част от гост-говорителите, послужили с Божието Слово на жадните за ново помазание хора.

И тази година не мина без свадбено тържество. Галя и Георги Гетови решиха да уважат своите приятели със скромна почерпка по случай венчавката им, състояла се на 3 май т.г. и получиха много подаръци, поздравления и пожелания за благословен семеен живот. Те от своя страна благодариха на всички за оказаното внимание и пожелаха Нова Надежда

да се разраства с всяка следваща година.

Всяка сутрин от 11 ч. имаше молитвено общение, в което всеки имаше възможността да сподели нуждата си и да получи насърчение и приятелска подкрепа. Нели Колева отново сподели своето свидетелство и вярващите за пореден път се убедиха, че Господ Бог е същият вчера, днес и за винаги, а милостта му не се променя за тези, които се покоряват искрено на Словото му.

Накрая се разделихме почти със сълзи на очи, но и с очакване за нови приятелства, благословения и помазания в Нова Надежда.

сем. Гетови

Ние вярваме

Като Църква ние открито и ясно отстояваме:

Вярваме в апостолското кредо на вярата.

Вярваме в Троицата Отец, Син и Светия Дух.

Вярваме в свръхестественото зачатие на Господ Исус Христос.

Вярваме в смъртта и възкресението на Исус Христос.

Вярваме във възкресението на Исус Христос в третия ден.

Вярваме Той се възнесе в Небесата.

Вярваме пролятата кръв на Исус може да очисти всеки грях.

Вярваме всички хора могат да се примирят с Бога, чрез Исус Христос.

Вярваме, че който изповяда с устата си, че Исус е Господ и повярва в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спаси!

Вярваме Исус стана вседостатъчна жертва за греховете на всички хора.

Вярваме Църквата е живо семейство, изявяващо живота на Христос на земята.

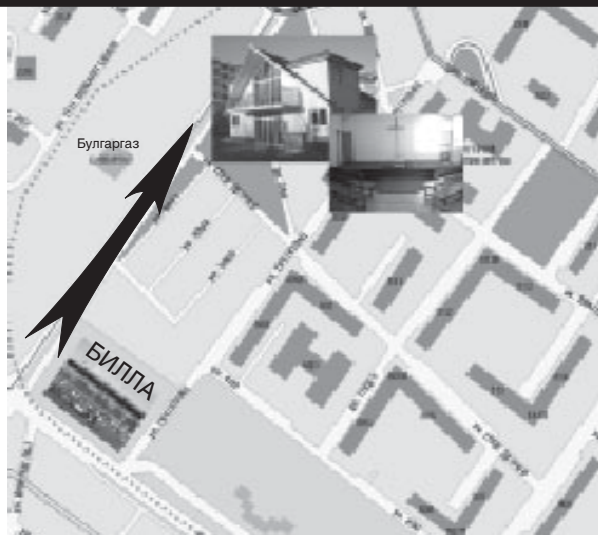
Вярваме в чудотворната мощ на Исус, който спасява, изцелява и освобождава днес, както го е правил преди 2000 години.

Вярваме в дарбите на Светия Дух днес: Исус Христос е същият вчера, днес и довека.

Божия Църква „Дом на радост“

Адрес: ж.к. Люлин 8,
зад магазин
„Билла“ и срещу
Булгаргаз.

Постоянни служби:
Неделя от 11:00ч.
Вторник от 18:30 ч.
Петък от 18:30ч.

През септември

Първата седмица
на септември ще има
лагер за младежите
на църквата
в Ахтопол.

Мисия в Македония

На 17.08.2009 г. отпътувахме в кола за Щип в Македония. Бяхме аз, Христо и с. Радка. Пътуването беше спокойно, също и преминаването на границата. Пътувахме през Благоевград с отбивка Станке Лисичково - граничен пункт. Пътят ни за Щип преминаваше през пла-

П-р Джими

нински местности. Спряхме да пием вода до един манастир. Там видяхме 84 годишен македонец с магаре. Беше много любезен да ни покаже извора със студена течеща вода. Ние го благословихме и му дадохме вестниче и продължихме пътя си.

В Щип пристигнахме в 2.30 ч. местно време. Имаше среща с пастор Джими до стадиона. Като спряхме, му телефонирахме и той дойде. От Щип тръгнахме към едно селце с име Трите чешми. Там се намираше мисионерската база, където трябваше да отседнем. Посрещна ни младото семейство Ирена и Ване. Те отговаряха за мисионерската база. След обяд и кратката почивка ние потеглихме за Велес, на 40 км далече от Щип. Пристигнахме около 6 часа. Градът е в планинска местност и през центъра му минава река Вардар. Църквата, която посетихме, се нарича „Огнена планина“. Когато влязохме, хората ни очакваха. Тази църква е основана преди 10 години от пастор Джими. Хората бяха сърдечни и любезни към нас. По време на богослужението пастор Джими ни представи. Христо и с. Радка дадоха свидетелства, а после аз споделих свидетелство. Имаше силно присъствие на Св. Дух и хората представяха различни нужди за молитва.

Трима младежи излязоха за молитва за Св. Дух - Томас, Мари и Мариана, които получиха кръщение със Св. Дух. Изпяхме песни, радвахме се в Господа. След службата излязохме до река Вардар. Имаше рибари до брега. Ние ги поздравихме и те бяха добре настроени. Хората в Македония се оказаха много дружелюбни и сърдечни. И край реката и в ресторанта те приемаха поздравии от България и нашето вестниче. След вечеря в ресторанта с мини буса се върнахме в базата.

На другата сутрин станахме рано, разходихме се в селото. Видяхме огромно поле, засято с лозя, което е част от поминъка на тази страна. Климатът е благоприятен и има много плодни дървета навсякъде в Македония. След разходката имашме общение и молитва и потеглихме на нашата мисия. Най-напред отидохме в градчето Росоман. Полето беше насадено с праскови, имаше и голям пазар на праскови. Поздравихме някои продавачи, минавайки по пътя. Спряхме в един много беден квартал.

бан. Той и жена му Наталия бяха собственици на тази къща. Молихме се Бобан да бъде освободен и изпълнен със сила за служение. Пастор Джими, който беше наш водач, говори накратко за важноста и смисъла на водното кръщение. След службата децата получиха подаръци от Добринка - служителка при пастор Джими. Целият ни екип - пастор Джими, Ирена, Добринка и ние тримата бяхме заедно в един мини бус. Ване и група младежи от град Велес бяха другия наш тим. На обяд двата тима се събрахме в квартал „Градско“ и там обядвахме. Веднага след това имашме богослужение с хората от този квартал. Пастор Джими ни представи. Дадохме свидетелства и слово за „Изгубената драхма“. Имашме молитви за изцеление и отново на мини буса за следващия град Цървени брегове. Отново отидохме в ромски квартал. Тук за наша изненада бедните роми си бяха построили църква. Имаше много деца и по-малко възрастни. Пяхме им песни, разиграхме им сценка и накрая полу-

Беше ромска махала. В една много стара кирпичена къща имаше горна стая и там ни чакаха насъбрани хора, доста деца и по-малко възрастни. Пяхме им песни, поздравихме ги и споделихме слово. Децата откликваха много живо, накрая имашме молитва за изцеление. Излязоха няколко жени за молитва за изцеление, също и двама мъже, които искаха изгълване със силата Божия. Бог освободи и пророчески слова за тези мъже. Единият от тях се казва Бо-

чиха подаръци от пастор Джими. Беше горещ следобед, но ние не усещаме горещината, защото бяхме под вдъхновението на Духа. От този град заминахме за град Кавадарци. Тук църквата беше в един безистен в съседство до магазин. Имашме хубаво богослужение като двата тима бяхме отново заедно. Имаше песни, свидетелства и словото беше за планинската проповед на Исус Христос. Четири млади момичета излязоха напред за покаяние, настана го-

ляма радост в църквата и на небето за тези спасени души. От там двата тима се качихме в колите. Едните потеглиха за Щип, а другите - за Велес. Имахме вечеря с пастор Джими в нашата мисионерска база. Пренощувахме и се приготвихме за отпътуване за България. Обогадени с прекрасно впечатление от хората на тази земя.

В сряда сутринта имахме закуска с пастор Джими и Ирена.

След това напуснахме хубавата база и хванахме пътя за Кочан и от там за България.

Пътувахме около двадесет минути и стигнахме до Облешково. Тук ни чакаше Добринка - наша партньорка от предишния ден. Всички в семейството й бяха вярващи. Дъщеря й Драгана беше завършила Библейски институт в Белград и се беше посветила на мисионерска работа.

В дома на Добринка намерихме събрани нейното семейство и някои роднини. Имахме общение в домашната църква. Аз поздравих събранието с II Йоан 1-6: „От презвитера до избраната госпожа и до чадата й... Благодат, милост и мир да бъдат с нас от Бога Отца и от Господа Исуса Христа. Много се зарадвах, че намерих някои от чадата ти да ходят в истината...“

И III Йоан 1:2: „Любезни, моля се да благоуспяваш и да си здрав във всичко, както благоуспява душата ти.“

След поздрава имахме молитви за нуждите.

Драгана имаше сериозен конфликт със съпруга си и ние се молихме за тях. Също и за благословение на църквата. Хората бяха докоснати от Светия Дух и възраждани, излязоха да ни изпратят. Отново на колата и продължихме към границата. Христо спря пред един мост и от там наблюдавахме красиво подреденото корито на течащата под моста река. Имаше много хубаво озеленяване. Градчето се казваше Каменица.

Оттам ние продължихме и спряхме само още на едно място в планината преди българската граница.

Там пихме студена планинска вода. На чешмата пишеше: „Свята вода“.

На границата дадохме вестника „Божие Слово“ на македонските и на българските гранични власти. Те всички приеха с благодарност. Остана въпроса: Защо ли е тази граница?“ Еднаква култура, езика сходен, природата същата.

В тези два дни ние забравихме, че има граница. Живеехме в царство на правда, на радост и на мир в Светия Дух.

Соб. инф.

ИСУС ВЕЛИК ПЪРВОСВЕЩЕНИК

Бог говори и разкрива Себе Си по многобройни начини, но най-вече чрез Своето слово. Исус Христос е по-велик от пророците. Той е по-велик от ангелите. Ние сме призвани да Му се поклоним.

Целта на спасението е да може човек да получи правото да възстанови

Честит рожден ден, Емануил!

своя статут на Божие дете. Чрез един човек (Адам) грехът влезе в света. Чрез Исус (втория Адам) беше изработено спасение за всички, които вярват в Него. Той се отъждествова с греховната същност на човека, като стана като един от нас и стана грях за нас на кръста, за да можем да бъдем оправдани чрез вяра в Него и Неговата жертва и отново да имаме право да се наречем Божии деца, и сега е нашият милостив и верен Първосвещеник.

„Затова, свети братя, участници в небесното звание, размислете за апостола и първосвещеника, Когото ние изповядваме, Исуса; Който беше верен на Този, Който Го постави, както беше и Моисей в целия негов дом.“

Втора глава „Евреи“, ст. 3, започва с думите: „Затова ние сме длъжни да внимаваме в това, което сме чули, за да не би да го изгубим някога.“

В трета глава, авторът на посланието ни призовава да размислим „за Апостола и Първосвещеника, Когото изповядваме, Исус...“ Това е предизвикателство относно нашето отношение към Божието слово

Исус е по-велик от Моисей

Това, за което трябва да размислим е, че Исус е по-велик от Моисей. Не

трябва да забравяме, че това послание е писано към евреи, за които Мойсей е най-великият пророк, този чрез когото се даде Старозаветния закон и който написа основополагащите книги на юдаизма. Ето защо, това е доста силно изявление, подкрепено с пример, че славата на Исус е толкова по-голяма от тази на Моисей, колкото и почитта към строителя е по-голяма от почитта и възхищението от къщата, която е построил. Ако евреите са почитали Моисей и са вярвали в думите, изговорени и записани от него, като на Божии слова, колко повече би трябвало да почитат Исус, Божия Син. Той е живото слово, което стана плът, за да разкрие своя Отец и да изработи спасение за хората, като пожертва живота си.

Исус е верен

В дадения пасаж три пъти се споменава думата „верен“. Моисей беше верен в целия Божий дом като слуга - Мойсей трябваше да води и да се грижи за Божия народ, като Божий слуга. Исус беше верен над Божия дом като Син - Исус се доказа като верен над Божия дом, който сме самите ние, като не пожали Себе си, но изпълни докрай Божия спасителен план.

Ние верни ли сме на Бога или сме склонни да Му обърнем гръб, когато обстоятелствата не се подреждат по начина, по който ни се иска, или не получаваме от Бог отговора, който очакваме?

Какво означава да сме верни?

1. Ако чуем гласа Му, да не закоравяваме сърцето си, но да го послушаме, да имаме меко сърце за Бога.

2. Да живеем в това, в което Той ни е призовал и да не отстъпваме от живота Бог.

3. Да удържим твърдо докрай първоначалната си увереност, дръзновеанието и похвалата на надеждата си.

Днес, ако чуеш гласа Му, не закоравявай сърцето си!

Затова, както казва Светият Дух: „Днес, ако чуете гласа му, не закоравявайте сърцата си, както в преогорчението, както в деня на изкушението в пустинята, където бащите ви Ме изкушиха, изпитаха Ме. И видяха де-

лата Ми четиридесет години. Затова, възнегодувах против това поколение. И казах: Винаги се заблуждават със сърцата си, Те не са познали Моите пътища; Така се заклех в гнева Си: Те няма да влязат в Моята почивка. Внимавайте братя, да не би да има в някого от вас нечестиво, невярващо сърце, което да отстъпи от живия Бог; но увещавайте се един друг всеки ден, докле още е днес.“

(Евреи 3:8-18)

Сърцето ни е центърът на нашата същност. Не случайно в Библията има множество наставления относно сърцето ни:

„Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите ще се спасиш. Защото със сърце вярва човек и се оправдава, и с уста прави изповед и се спасява.“

(Рим. 10:9, 10)

„А посяното на добра земя са тези, които, като чуят словото, държат го в искрено и добро сърце, и дават плод с търпение.“ (Лука 8:15)

„Защото очите на Господа се обръщат насам-натам през целия свят, за да се показва Той мощен в помощ на ония, чиито сърца са съвършено разположени към Него.“

(2 Летописи 16:9)

„Блажени чистите по сърце, защото

те ще видят Бог.“ (Матей 5:8)

Отговорността за това да поддържа-ме сърцето си в добро състояние, т.е. меко и предразположено към Бога, чисто, искрено и добро, е наше задължение. Само ако имаме искрено и добро сърце, ще можем да дадем плод. Само, ако сърцето ни е съвършено разположено към Бога, можем да очакваме Той да се показва мощен в помощ към нас.

Чуваме ли Божия глас? Научили ли сме се да Го разпознаваме? Каква е нашата реакция? Вслушваме ли се в Божия глас днес, или сме твърде заети с друго и предпочитаме да отложим, това което Той ни говори за друг път?

Когато сме закоравили сърцата си за Господа, ние няма да разпознаем Неговото действие в живота си. Ако не вярваме на словото му, няма да разпознаем и да повярваме на чудесата в живота ни. Фараонът, евреите в пустинята, книжниците и фарисеите са типични примери за това.

В книгата Изход се споменава 21 пъти, че сърцето на Египетския фараон се закорави, въпреки всички язви и знамения от Бог и не искаше да пусне евреите от Египет. Въпреки всички чудеса, на които станаха свидетели, евреите закоравиха сърцата си от изнеждането си от Египет

и трябваше да обикалят 40 години в пустинята, за да измре цялото онова коравосърдечно поколение и да не наследи обещаната земя, поради неверието си.

Поради своето неверие, книжниците и фарисеите не разпознаха в Исус Божия Помазаник, Месия, Спасителя на света, а виждаха в Него самозванец, който богохулства и го предадоха на позорна смърт.

Неверието в Божието слово води до неприемане и невслушване в него. Неверието е грях, който води до непокорство на Божието слово. Непокорството води до закоравяване. Закоравяването води до огорчение срещу Бога. Огорчението ни лишава от Божиите обещания и в крайна сметка от Неговата почивка или вечен живот с Господ.

И така, каква би трябвало да бъде нашата реакция, когато Бог ни говори? Бог очаква от нас да бъдем на разположение, да разпознаваме гласа Му и както Самуил да Му кажем с готовност: „Говори, защото слугата Ти слуша!“

И така, Исус е верен и очаква от нас да Му бъдем верни докрай. Ако чуем гласа Му, да не закоравяваме сърцето си, но да го послушаме - да имаме меко сърце за Бога.

П-р Емануил Тотев

Изречението

Съставил: Х. Харизанов

Сред множеството букви надолу и нагоре, наляво и надясно, отвесно, хоризонтално и по диагоналите са скрити думите:

Ел Елион, Ел Шадай, Елохим, Ехова Рафа, Ехова Рохи, Яхве, Аз съм, Ехова Ире, Ехова Ниси, Ехова Шалом, Ехова Шама, Цидкену, Саваот, Адонай, Цур.

Намерете ги!

Л	Е	Х	О	В	А	Н	И	С	И	Н
М	В	Я	Е	Х	О	В	А	И	Р	Е
И	Х	Н	О	И	Й	С	Ф	Е	А	Х
Х	Я	В	Л	У	А	А	А	Х	М	О
О	Е	Е	У	С	Н	В	Р	О	А	В
Л	Л	А	Н	Т	О	А	А	В	Ш	А
Е	Ш	З	Е	Р	Д	О	В	А	А	Ш
Б	А	С	К	В	А	Т	О	Р	В	А
Л	Д	Ъ	Д	О	Р	А	Х	О	О	Л
Ш	А	М	И	У	А	С	Е	Х	Х	О
Е	Й	И	Ц	И	Д	О	В	И	Е	М

Смелият Гедеон

Юношата Гедеон вършеел зърно. Той се скрил във високите лозя, за да не може никой да го види. Гедеон се страхувал, защото цялата страна била пълна с врагове, които изземвали зърното на евреите.

Изведнъж Гедеон чул нечий глас: „Господ ще ти помогне, смели момко!“ Гедеон много се уплашил, когато видял до себе си някакъв човек. Това не бил обикновен човек, но Гедеон не знаел, че до него стои Ангел, слязъл от небесата. „О, господарю! - отговорил Гедеон. - Бог вече не ни помага. Нашите врагове - мадиамците, завзеха цялата страна.“

Какво се случило? Защо Бог престанал да помага на Своя народ? Вината била на самите евреи. Те забравили, че трябва да служат на своя Бог. Хората започнали да си правят идоли от

злато и камъни и да им се кланят. Бог наказал израилския народ. Враговете завзели страната, грабели зърното, кравите и другия добитък на израилтяните. Враговете на израилтяните били мадиамците, които имали голяма и силна армия.

Едва сега мнозина разбрали колко са виновни пред Бога и престанали да се кланят на идоли. Хората се замолили на Бога да изгони завоевателите от страната им. И Бог чул молбите на Своя народ. „Ти трябва да разгромиш мадиамците! Бог ще ти помогне“ - казал Ангелът. „Това е невъзможно - отговорил Гедеон. - За да се победят мадиамците, трябва голяма и силна армия.“ Гедеон не знаел, че с него говорел Ангел. Тогава Ангелът казал на младежа, че е пратеник на Бога. Гедеон разбрал, че Господ не е забравил Своя народ и ще му помогне. Гедеон бил много храбър момък и решил още същата нощ да направи нещо за Бога.

Вечерта Гедеон не си легнал. Заедно с него не спели и десетимата слуги на

баща му. Те излезли тихо от къщата и тръгнали по тъмните селски улици.

Недалеч от селото имало хълм, върху който растели дървета. Между дърветата имало олтар, построен в чест на идола Ваал. Всяка сутрин жителите на селото идвали тук, за да принесат жертва на този идол. Гедеон и слугите се изкачили на хълма и се захванали за работа. Те разрушили олтара на Ваал и отсекли дърветата. Сетне построили нов олтар-жертвеник на Бога. Заклали кравата и я принесли в жертва на Бога. След като сторили това, Гедеон и слугите се върнали в селото.

На следващата сутрин, както винаги, жителите на селото дошли при олтара, за да принесат жертва на идола. Те видели, че всички дървета са отсечени, а самият олтар е разрушен. „Кой е виновникът?“ - развикали се хората и хукнали към селото. Те разбрали, че Гедеон е разрушил олтара на Ваал, и решили да го убият.

Хората стигнали до бащината къща на Гедеон и се развикали: „Изведете сина си! Гедеон трябва да умре!“ Но бащата на Гедеон не искал синът му да загине. Той излязъл от къщи и казал: „Не вие трябва да го убие. Нека го направи самият Ваал. Ако е Бог, нека защити сам себе си!“ Тези думи се харесали на жителите и те зачакали кога Ваал ще накаже Гедеон. Но времето си вървяло, а Гедеон не умирал. Ваал не бил Бог и не можел да накаже Гедеон.

Отново се спуснала нощ. Гедеон се изкачил на хълма, в чието подножие била разположена многобройната армия на мадиамците. От хълма той можел да вижда всички шатри, в които спокойно спели враговете. Гедеон решил да нападне лагера и да разбие мадиамците. Бог му помагал.

С Гедеон били само триста души. Отначало се събрали повече, но по заръка на Бога Гедеон пуснал другите да си вървят вкъщи. Оставил само най-смелите воители. В едната си ръка всеки от тях държал тръба, а в другата - факел, скрит в глинено гърне.

Щом израилтяните обкръжили шатрите на враговете, Гедеон извикал: „За Бога и за Гедеон!“ - и надул с все сила тръбата си. Тристата воители на Гедеон също надули тръбите си. Всички едновременно! Уплашени, мадиамците се събудили, в лагера се вдигнала невъобразима олелия. Воините на Гедеон победили врага с помощта на Бога! В един слаб и уплашен млад човек Бог прояви своята сила!

Божия църква
„Дом на радост“
и епископ Милчо и Ани Тотев
Ви очакват на Богослужение
в кв. Люлин 8 (заг магазин „Билла“)
в неделя от 11 ч.

вторник и петък от 18:30 ч.

В Баня,
ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ 16
неделя от 9:30 ч.
и в сряда от 18:30 ч.

Божие СЛОВО
близо до теб!

АБонирайте се!
Как???

Абонаменти за 2009 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът

за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел. /факс: 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

Гл. редактор: Милчо Тотев
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Тексимбанк, клон 2, София
бул. „Кн. Мария Луиза“ 107
IBAN: BG58TEXI9545
1000153017